

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dragoș Bogatu în numele inculpatului Polschi Mihail, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 02 iulie 2012 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013, pe cauza penală în privința inculpatului:

Polschi Mihail Dumitru, născut la 19 februarie 1957, originar și domiciliat s. Codreanca, r-nul Strășeni.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 25.02.2011 – 02.07.2012;

- instanța de apel: 11.09.2012- 24.12.2013;

- instanța de recurs: 25.03.2014- 28.05.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 02 iulie 2012, Polschi Mihail a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă s-a admis parțial și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Ustica Dumitru prejudiciul material în sumă de 1006 lei, prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Polschi Mihail la 14 martie 2010, în jurul orei 23.30, aflându-se în regiunea barului din s. Codreanca, r-nul Strășeni, între el și Ustica Dumitru s-a iscat o ceartă. Tot atunci, inculpatul având intenția cauzării leziunilor corporale, având în mână o sticlă a aruncat-o în direcția ultimului, cauzându-i vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată sub formă de fractură a planșeului inferior drept al orbitei drepte, OD contuzie gravă a globului ocular, plagă adaptată a pleoapei superioare, mediaz postraumatic al ochiului drept, care a condiționat o pierdere a capacității de muncă mai de 10% din volumul total.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Dragoș Bogatu în numele inculpatului, a depus apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului, avocatul a invocat:

- la emiterea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile martorilor Cojocari Ana și Polschi Raisa care au declarat, că la 14.03.2010 inculpatul a fost supus agresiunii și nu invers;

- instanța de fond nu a luat în considerație raportul de examinare medico-legală prin care inculpatului i-au fost depistate leziuni corporale caracteristice consecințelor în rezultatul producerii loviturilor, ceea ce acesta a declarat specificând că a fost atacat de Ustica Dumitru;

- nu a fost dovedit faptul, nici la faza urmăririi penale, nici în instanță în cadrul anchetei judecătorești, precum că inculpatul se afla în stare de ebrietate;

- atât la etapa urmăririi penale, cât și la faza cercetării judecătorești partea acuzării nu a administrat și nu a prezentat probe concludente, pertinente, sau în coroborare, care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013, a fost respins apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, probele prezentate în ședința instanței de fond au fost puse la baza sentinței, fiind obținute legal și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, dovedind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, și anume: declarațiile părții vătămate; declarațiile martorilor Țapordei Adrian, Josan Valeriu și Barbăneagră Pavel; raportul de examinare medico-legală nr. 73 din 16.03.2010 și raportul de expertiză medico-legală nr. 248, 249 din 26.03.2013.

Cu privire la declarațiile martorilor Cojocari A. și Pîslari R., instanța de apel a fost solidară cu aprecierea efectuată de prima instanță, adică acestea nu reprezintă baza probatorie pentru achitarea inculpatului. Probele respective nu indică la împrejurările cazului în mod direct și concret, dat fiind că martorii respectivi nu sunt oculari, iar declarațiile lor se bazează pe spusele inculpatului.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului, în sensul cerințelor de achitare, apreciindu-le ca neîntemeiate și drept o încercare de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

Se remarcă, că în cauză nu este prezentată nici o probă concludentă și pertinentă, ce ar dovedi, că victima a lovit inculpatul. Martorul Barbăneagră P. afirmă, că după ce a servit bere cu inculpatul, între ultimul și partea vătămată s-a iscat un conflict verbal, dar nu a văzut acțiuni de violență fizică.

La stabilirea pedepsei s-au luat în considerație prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, fiind aplicată pedeapsă în limitele prevăzute de lege.

Referitor la acțiunea civilă, Colegiul penal a apreciat ca fiind legale și întemeiate dispozițiile sentinței privind soluționarea chestiunii respective, motiv pentru care au fost menținute.

5. Împotriva hotărârilor menționate, avocatul Dragoș Bogatu în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8)

și 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului se invocă:

- de la pornirea urmăririi penale și pe tot parcursul procesului penal, partea acuzării nu a prezentat probe concludente, pertinente sau în coroborare, care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului;

- instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile martorilor Cojocari Ana și Polschi Raisa care au declarat, că la 14.03.2010 inculpatul a fost supus agresiunii și nu invers;

- instanța de apel nu s-a expus asupra raportului de examinare medico-legală prin care s-a depistat leziuni la inculpat, cu toate că la solicitarea apărării în ședința instanței de apel, s-a numit expertiză medico-legală și conform raportului de expertiză medico-legală nr. 248 din 26.03.2013 au fost stabilite vătămări corporale;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece în decizia sa nu sunt analizate probele cercetate de către instanța de fond, fiind doar interpretate;

- hotărârile instanțelor judecătorești sunt contrare legii, deoarece lipsește temeiul juridic al răspunderii penale, iar din argumentele expuse și din circumstanțele cauzei devine clar că inculpatul a acționat în stare de legitimă apărare.

6. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru respingerea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece recurentul nu a invocat asupra căror motive nu s-a expus instanța de apel.

6.1. Referință a depus și partea vătămată, prin care s-a expus pentru respingerea recursului, pe motiv că argumentele invocate sunt inventate, iar recursul depus cu scopul de a tergiversa procesul de judecată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pentru recurs pct. 6), 8) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, de fapt referindu-se la dezacordul său cu aprecierea probelor și la încadrarea juridică incorectă a acțiunilor inculpatului.

7.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta*

este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal reține, că aceste temeuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs, mai mult, din conținutul recursului, rezultă că avocatul critică aprecierea probelor și reîncadrarea greșită a acțiunilor inculpatului, or instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

7.2. Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul constată că, motivele invocate de avocatul-recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În speță, instanța de fond a cercetat toate probele prezentate de părți și le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor care în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului și acțiunile acestuia corect au fost încadrate în prevederile art. 152 alin. (1) Cod penal.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată și în textul deciziei instanței de apel. Temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Astfel, din conținutul hotărârilor recurate rezultă că la baza concluziei de vinovăție a inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate s-a luat în considerație declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor Țapordei Adrian, Josan Valeriu și Barbăneagră Pavel, raportul de examinare medico-legală nr. 73 din 16.03.2010 și raportul de expertiză medico-legală nr. 248, 249 din 26.03.2013.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de recurent nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică doar chestiunile de drept.

7.3. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Acesta este temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Colegiul penal reține, că în urma analizei de către instanțele de fond a întregului ansamblu probator administrat și cercetat în ședințele de judecată, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii ce i se impută.

Astfel, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5. au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărârilor recurate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanțelor inferioare, deoarece corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărârile atacate sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dragoș Bogatu în numele inculpatului Polschi Mihail, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 02 iulie 2012 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2013, pe cauza penală în privința inculpatului Polschi Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 iunie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu